

СКЛАДИ КОМАНД

«НАФТОВІК»

«ЗОРЯ»

ВОРОТАРИ

№	Олександр	НОГН	10.12.70	№	Дмитро	БАБЕНКО	28.06.78
№	Андрій	СИРОТОК	10.08.78	№	Юрій	МАЛІГІН	29.04.71

ЗАХИСНИКИ

№	Ігор	ДОРОШЕНКО	16.01.73	№	Анатолій	АНДРЮЩЕНКО	05.01.75
№	Сергій	КОСТОКОВ	11.09.75	№	Святін	АРДАЛЬЯНОВ	24.05.79
№	Сергій	ІЛЛЯЦУК	28.01.81	№	Володимир	ГЕРАЩЕНКО	27.04.68
№	Олександр	ОСЬМАЧКО	25.02.73	№	Максим	МИРНІЙ	27.03.74
№	Олександр	ПІНЕНКО	15.08.78	№	Роман	ПАСІЧНІЧЕНКО	17.06.81
№	Сергій	ЧАГАН	12.12.76	№	Сергій	СЕВОСТЬЯНОВ	03.02.75
				№	Олександр	ЦОКУР	04.07.73

ПІВ ЗАХИСНИКИ

№	Сергій	БОЖКО	03.03.73	№	Василь	БАРАНОВ	20.10.79
№	Юрій	ВАЛІСВ	04.04.80	№	Олександр	ВОСКОВОЙНИК	26.01.76
№	Дмитро	КРІСАНОВ	10.08.77	№	Сергій	ЗГУРА	03.11.77
№	Андрій	КУЧЕНКО	30.05.79	№	Сергій	КОЗЮБЕРДА	21.03.80
№	Дмитро	РОМАНЕНКО	01.05.80	№	Володимир	МАРТИНОВ	06.04.76
№	Вадим	ХАРЧЕНКО	07.12.75	№	Андрій	МУХІН	31.01.75
№	Сергій	ШВЕЦЬ	21.09.74	№	Роман	САНДЖАР	28.05.79
№	Олег	ШЕСТАКОВ	15.04.70	№	Георгі	СЛАГАВА	26.05.84
				№	Геннадій	СУШКО	28.01.70

НАПАДАЮЧІ

№	Олександр	АГАРІН	24.06.73	№	Петрік	АГБО	21.10.81
№	Андрій	ГЕРАСИМЕНКО	08.01.81	№	Гігіла	АХАЛАЯ	03.06.84
№	Вадим	ГОЛЬДН	18.11.72	№	Іраклі	ЛІЛУАШВІЛІ	13.10.84
№	Богдан	ЄСІП	02.09.78	№	Дмитро	МАЦЕНКО	26.11.78
№	Володимир	МЕЛЬНИЧЕНКО	05.09.73	№	Сергій	СІБІРЯКОВ	03.02.75
№	Руслан	ТАБАЧУН	13.09.75	№	Андрій	ШПАК	25.10.78

ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР

Сергій Васильович ШЕВЧЕНКО (04.03.58) Олександр Петрович ДОВБІЙ (28.09.53)

Додаткову інформацію Ви отримаєте від диктора на стадіоні

Матч обслуговує суддівська бригада у складі:

Арбітр: Вадим ШЕЛЬМЕНКО (Кіровська область).

Асистенти: Олександр ПЕРЕПЕЛІЦЯ, Віктор ФЕДАН (обидва – Олександрія).

Делегат ФФУ: Олександр Олександрович ГУРТОВІЙ (Куп'янськ).

Результат зустрічі _____ на користь _____

Голи забили _____

Автори-упорядники: В. Чернець, О. Забашта

Свогоєдністю матчу у Охтирці завершується перше коло тринадцятого чемпіонату України серед команд першої ліги. Матч другого кола розпочнеться весною наступного року. Слідкуйте за афішами.

ЩИРО ЗАПРОШУЄМО НА НАШ СТАДІОН

№17 (384)

Стадіон «НАФТОВІК»
м. Охтирка, вул. Пушкіна, 5

football Ig.ua
17-й тур.
14 листопада, п'ятниця

«НАФТОВІК» – «ЗОРЯ»
ОХТИРКА ЛУГАНСЬК

ФУТБОЛ

ПЕРША ЛІГА. Перенесений матч 11-го туру. 10 листопада

«НАФТОВИК» – «ДИНАМО-2» – 1:1 (1:1). Охтирка. Стадіон «Нафтівик», +3°. 3 000 глядачів. Суддя: М. Данилюк (Бердянськ), В. Валуєв, О. Войтюк (обидва – Запоріжжя).

Делегат ФФУ: В. Дердо (Київ).

«НАФТОВИК»: Ногін, Швець, Піненко, Костюков, Гольдин (Герасименко, 48), Романенко, Харченко, Валеєв, Крісанов, Куценко (Табачун, 81), Єсип. Тренер: Сергій Шевченко.

«ДИНАМО-2»: Худжамов, Боднар, Головко, Ярмаш, Рожок, Бровкін, Самборський, Альєв, Нанні (Баштал, 70), Воробей, Оберемко. Тренер: Анатолій Раденко.

Голи: Валеєв (3), Альєв (38).

Попередження: Нанні (17), Костюков (31), Бровкін (42), Табачун (87).

Господарі не змогли виставити чотирьох гравців «основи». Мельниченко і Агарін відбували дискваліфікацію, останній захисник Осьмачко ще не відновився після травми, яку отримав у поєдинку з «Металістом», а Божко травмувався в Сумах. Кияни виставили двох гравців першої команди – Головка і Боднара – та й Нанні уже спробував свої сили у Лізі чемпіонів.

Футболісти «Нафтівика» з перших хвилин почели атаки на ворота кінні і вже на третій хвилині дослігли успіху. Багатоходова комбінація на лівому фланзі атаки Крісанов – Гольдин – Харченко – Гольдин завершилася подачкою в район 11-метрової позначки, і Валеєв свого шансу не втратив. Після цього господарі не змогли обертів. На

57-й хвилині з ударом завагався, і Худжамов скоротив йому кут обстрілу. Головний момент було втрачено. На 29-й хвилині помилилися захисники «Динамо-2». Господарі перехопили м'яч і після удару Куценка з лінії штрафного майданчику м'яч проплив над поперечиною. Молоді динамівці проводили нечестні контратаки, а перший момент створили тільки на 37-й хвилині. Небезпечно бив Бровкін, та в цьому епізоді чітко зіграв Ногін, який відбіг м'яч. Але вже за хвилину гости зірвали рахунок. Штрафний метрів з 30-ти взявся виконувати Боднар: м'яч від стінки відлетів до когось із гравців «Динамо-2», і після серії помилок захисники «Нафтівика» у своєму штрафному майданчику Альєва заштовхав «сумагостя» у ворота. На

прикінці першого тайму Єсипу вдалося і вдруге послати м'яч у скітку воріт, та перед цим асистент арбітра зафіксував у нього положення «поза грою».

У другому таймі господарі не знизили активності і створили стільки небезпечних моментів, що їх вистачило б на кілька матчів. Але в завершальний момент їх підводила неточність.

Олександр Альєв

Згадаймо, як кажуть, стовідсоткові моменти. На 57-й хвилині хорошу передачу на лінії площини воріт отримав Валеєв, але з ударом забарився і оборонці киян загрозу ліквидували. На 72-й хвилині майже виправіт бив Харченко, але Худжамов дивом зумів зреагувати. На 83-й хвилині штрафний удар розіграли Крісанов і Харченко, і сильний удар останнього прийшовся у поперечку. А вже у доданий арбітором час Альєву вдалося вразити ворота господарів, але це було зроблено з положення «поза грою» і м'яч не було зараховано.

Після матчу на тренерській лаві «Динамо-2» панувала радість від дослігнутого результату. Треба відзначити, що на матч був присутній тренер наступного суперника «Нафтівика» Олександр Довбій, якому сподобалася потужна гра «Нафтівика».

Юрій Валеєв

17-й хвилині знову атака лівим флангом, після якої на ударну позицію вийшов Гольдин, але відав м'яч Єсипу, який був ще в кращій позиції.

ПЕРША ЛІГА. Матч 17-го туру, 13 листопада
«НАФКОМ-АКАДЕМІЯ» – «СПАРТАК» Ів.Фр. – 0:1 (0:0). Гол: Кунья (88, з пенальті).

ТУРНІРНА ТАБЛІЦЯ

Станом на 14 листопада

M	Команда	I	V	H	P	М'ячі	O
1.	«ЗАКАРПАТГЯ» Ужгород	16	11	1	4	23–13=10	34
2.	«МЕТАЛІСТ» Харків	16	9	4	3	26–13=13	31
3.	«СПАРТАК» Івано-Франківськ	16	9	3	4	21–18=3	30
4.	«СТАЛЬ» Алчевськ	16	8	4	4	24–11=13	28
5.	«ДИНАМО-2» Київ	14	8	3	3	29–15=14	27
6.	«НИВА» Вінниця	16	7	5	4	18–9=9	26
7.	«НАФТОВИК» Охтирка	16	5	9	2	19–11=+8	24
8.	«АРСЕНАЛ» Харків	16	6	5	5	21–19=2	23
9.	ЦСКА Київ	16	7	1	8	15–20=5	22
10.	«НАФКОМ-АКАДЕМІЯ» Ірпінь	16	6	3	7	18–21=3	21
11.	«СПАРТАК» Суми	16	5	6	5	17–19=2	21
12.	«КРАСИЛІВ-ОБОЛОНЬ» Красилів	16	5	4	7	14–26=12	19
13.	«ШАХТАР-2» Донецьк	16	4	6	6	20–20=0	18
14.	«СИСТЕМА-БОРЄКС» Бородянка	16	4	4	8	17–20=3	16
15.	МФК «МИКОЛАЇВ» Миколаїв	16	3	5	8	10–16=6	14
16.	«КАРПАТИ-2» Львів	16	3	4	9	13–23=10	13
17.	«ЗОРЯ» Луганськ	16	2	6	8	12–25=13	12
18.	«ПОЛІССЯ» Житомир	16	2	5	9	9–27=–18	11

БОМБАРДИРИ

Гравець	Команда	Г(ІІ)	I
1. Сергій ЛЕВЧЕНКО	«Нафком-Академія»	10(1)	15
2. Олександр АДІСВ	«Динамо-2»	9(2)	13
3. Владислав КОРОБКІН	«Красилів-Оболонь»	7(3)	16
Люсіано КУНЬЯ	«Спартак» Ів.Фр.	7(2)	12
4. Віктор МАЦЮК	«Закарпаття»	6(0)	13
Віталій ПУШКУЦА	«Металіст»	6(3)	8
Сергій ЯКОВЕНКО	«Арсенал»	6(1)	13
5. Вадим ХАРЧЕНКО	«Нафтівик»	5(0)	13
Мирросла́в БУНДАНІ	«Закарпаття»	5(4)	13
Ельдар ІБРАІМОВ	«Полісся»	5(1)	16
Олександр МЕЛАШЕНКО	«Динамо-2»	5(0)	4
Сергій ЧУЙЧЕНКО	«Металіст»	5(1)	14

Г(ІІ) – голи (з пенальті), I – гарні матча

АРИФМЕТИКА ТУРНІРУ ПЕРШОЇ ЛІГИ

Ігри	9	Всього
Показники господарів	+4 =4	+77 =40–26
Голи (господарі – гости)	19 (9–10)	326 (212–114)
Середня результативність	2,11	2,28
Гладачі	23 250	499 180
Середня відвідуваність	2 583	3 491
Пенальті (господарі – гости)	4 (2–2)	45 (34–11)
Реальнозвані (господарі – гости)	3 (1–2)	35 (24–11)
Великі перемоги (господарі – гости)	2 (0–2)	19 (16–3)
Вольові перемоги (господарі – гости)	1 (1–0)	9 (7–2)
Хет-трики (господарі – гости)	–	5 (3–2)
Дублі (господарі – гости)	1 (0–1)	23 (20–3)
Автоголи (господарі – гости)	–	3 (1–2)
Вилучення (господарі – гости)	1 (0–1)	33 (9–24)
Попередження (господарі – гости)	35 (12–23)	530 (125–305)

«ЗОРЯ» ЛУГАНСЬК

Команда заснована в 1923 році «Металістом», з 1936 року – «Дзеркальце», з 1948 по 1963 рік – «Трудові резерви», з 1964 року – «Зоря», з 1992 по 1996 рік – «Зоря-МАЛС», з 1996 року і по іншій час – «Зоря».

Футболісти Луганська, повернувшись з другої ліги, зараз перебувають на передостанній сходинці турнірної таблиці І це при тому, що «Зоря» – одна з трьох команд України, яка ставляла чемпіонатом Радянського Союзу. А було це в 1972 році.

Але до цієї знаменної події в історії луганського футболу було немало світліх сторінок. Вперше футbol з'явився в Луганську в 1908 році. А ниніша «Зоря» (точніше й прадорід – «Металіст») була заснована в 1923 році. Після цього неодноразово змінювалися назви, але залишалася гра, яка радувала вболівальників футболу. Вже в 1938 році «Дзеркальце» переміг в чемпіонаті України серед команд колективних фізкультуристів і отримав право грати в чемпіонаті СРСР.

З 1957 року луганські футболісти – постійні учасники першості СРСР. Спочатку команда грава в класі «Б». І лише перший сезон був незданим, а надалі, аж до моменту переходу в другу групу класу «А», «Трудові резерви» знаходилися в шістці кращих команд, в 1962 році завоювали звання чемпіонів України.

Недавно затрималися футболісти Луганська і в другій групі «А» в 1966 році «Зоря-Сінтал» вищій лізі, виправили змігнота у груповому турнірі, а потім перемігли у фінальній відбійці «Хакатріс» і команду «Політвідвал» з Ташкентської області.

На відміну від багатьох дебютантів вищої ліги, луганчани зуміли наступного року закріпитися у вищій лізі, а в їх активі буде перемога над московським «Спартаком» та ЦСКА. Коли наступний сезон «Зоря» закінчувала на декілька місць вище, ніж попередній. І так, перебираючись все вище і вище, в 1972 році «Зоря» досягла небаченого для СРСР успіху – команда обласного центру завоювала звання чемпіона СРСР. Оскільки склад, який вперше і востаннє приніс для Луганська таку шану: О.Ткаченко, М.Форкаш, В.Кузінцов, В.Семенов, О.Журавльов, Ю.Васенін, С.Кунісцов, В.Малиніг, Ю.Олесінський, М.Пінчуک, О.Оніщенко, В.Старков, С.Морозов, В.Абрамов, А.Куксов, головний тренер Г.С.Зонін, тренери – В.З.Галустов, В.П.Гузарев.

Після цього успіху були ще досягнення – двічі команда доходила до фіналу Кубка СРСР, де двічі і програвала – в 1974 році київському «Динамо» 0:3, в 1976 – кримському «Арарату» 1:2. А після здобуття чемпіонського звання був і Кубок європейських чемпіонів: перемога в двох матчах над «Аллем» з Кінії (2:0, 1:0), і поразка від приблизно рівного за силами трнавського «Спартака» (0:0 та 0:1).

Але ці заробки коштували для «Зорі» дуже дорого: від гри чемпіона залишилася лише слабкий бліск, і в 1974 році лише наприкінці чемпіонату команда зачепилася за рятівне 14-е місце. Надалі вище 9-ої сходинки луганській колектив не підіймався, а в 1980 році вийув з класу найсильніших.

Прихильники футболу на Луганщині чекали скрізьного повернення їх узлюбленої команди до вищої ліги, але сезон за сезоном «Зоря» спускалася все нижче і в турнірній таблиці серед команд першої ліги. І знову все закінчилось для «Зорі» невдало – в 1984 році 20-е місце серед 22-х команд і місце лише у другій лізі. В першому сезоні «Зоря» виступила посередино, а ось другий може бути взірцем для будь-якої честолобної команди. Після першого етапу «Зоря» поступалася «Таврії» – безперечному фавориту – 4 очки. Але на другому етапі «Зоря» виграла 1:2 і звела унічно двоє поєдинків (і ще в одній Україні!), і обійшла «Таврію» на один очко. Слід скласти, що в складі «Зорі» грави Тимофій Гусєйнов, Сергій Юрій, Олег Волотьок, Сергій Погодін, Олег Суслов...

У фінальному турнірі за виход до першої ліги «Зоря» також перемогла, і повернула собі місце у ній. Але лише на два роки – успіх виявився тимчасовим. Останні роки проведення чемпіонатів СРСР «Зоря» перебувала в «Зорі» лізі, і виступила даже віддало, знову завоювавши в 1991 році путівку до першої ліги, але опинилася у вищій чемпіонату України.

Перед проведенням першого національного чемпіонату команда опинилася в фінансовому кризі. 1 тоді руку допомоги футболістам надав московський концерн «МАЛС», який обідав зусилля з місцевою владою. В зв'язку з цим змінилася і назва команди. З 15 лютого 1992 року вона почала називатися «Зоря-МАЛС».

Про виступи луганчан в чемпіонатах України, головним дієважко, адже від перебування команди в еліті вона ніколи не могла позбутися репутації аутсаїдера. З року в рік цей колектив пас задніх, ішовту виришуючи одне-єдине завдання – втриматися у вищій лізі. Дійти ще вдавалося в останній хвилину – в другому чемпіонаті «Зоря-МАЛС» в старих радянських традиціях буде залишитися у вищій лізі «сін'юко», а в четвертому – луганські футболісти реалізували пенальті на 85-й хвилині останнього поєдинку(!) і залишили собі місце у вищій лізі ще на один рік. Але лише на рік.

Після цього від команди відмовився московський «МАЛС» і б'я чемпіонат в першій лізі луганська команда розпочала під звичним і простием іменем – «Зоря». Та виступи її у цьому дівізіоні не принесли дивідентів луганчанам. Зайнявши в шостому чемпіонаті, який вперше проводився під егідою ПФЛ, 20-е місце «Зорі», залишки тому, що в лізі виступали 24 команди, зберегла прописку у другому дівізіоні українського футболу. А в наступному сезоні вже 19-те місце не дозволила команді зберегти прописку у першій лізі.

І в другій лізі команда потихеньку котилася вниз, 8-й – початок – 2-ге місце, 9-е – 3-те, 10-й – 5-те, 11-й – 9-те. І тільки в минулому чемпіонаті у гострях боротьбах зі своїми земляками – футboldistami «Шахтаря» «Зоря», нарешті, виборола путівку до першої ліги.

Команда і її гравці завоюювали призи великою футбольну за час виступів у чемпіонатах СРСР: «Великого рапану» (1972 р.), «Федерації футболу СРСР» (1972 р.), журналу «Старт» (1972 р.), «Справедливій гра» (1967, 1976 (весна), 1978, 1979, 1992/93 рр.), Кубок прогресу (1972 р.), «За найкращий гол» – Володимир Оніщенко (1973 р.), «Рубіновий кубок» (1963 1989 рр.).

Найбільше матчів за команду зіграв Анатолій Куксов – 517. Країнський бомбардир команди – Олександр Малиненко – 113 м'ячів. Рекордсмен команди за сезон – Олександр Гулєнський (1960 р.) та Віктор Каракуна (1989 р.) по 28 м'ячів.

В складі збірної СРСР виступало 15 луганських футboldistів. Найчастіше – Володимир Оніщенко – провів 19 ігр, забив 4 голи.

До списку «33-х кращих футboldistів СРСР» входили В.Кузінцов, В.Оніщенко – по 2 рази, О.Журавльов, В.Семенов, Ю.Васін.

18 липня «Зоря» повторно дебютувала у першій лізі. Цієї події в Луганську чекали довгих п'ять років. Рік у рік вболівальники вірили, що их улюблені повернуться. Але сталося не лише тепер, завдяки намаганням голови обласної адміністрації Олександра Сфемова, прайвінків клубу, гравців та тренерів команди.

«Зоря» в 12-му ЧЕМПІОНАТІ

КУРС – НА ВИЩУ ЛІГУ?

Луганська команда має грati у елітному дівізіоні разом із Києвом, Донецьком, Дніпропетровськом, Львовом, Одесою. Це – аксіома. Але обставин так складалися тривалий час, що «Зоря» з різних причин із кожним роком котилася до підвалін українського футболу. П'ять передих років незалежного чемпіонату луганчі чіплялися за збереження прописки у вищій лізі, потім – два роки у першій. Лише в другій лізі «Зоря» була серед лідерів. Намагалася повернутися до першої ліги, але це їй не вдавалося. Перше коло засвідчило: сутився поповненням був лише Літвінов, який став країнським бомбардиром групи «В» після осінніх перегонах. Андрющенко, що членував оборону і відзначався надійністю, та Шлак, який мав великий досвід виступів у вищому дівізіоні і був корисним. Тим часом посада команду залишилася корінна луганська молодь – Лобач, Сірий, Агарков, Річкін, Коряк. Після першого кола запрошені Рябчук, Безручка та Літвінова луганські вболівальники вже не побачили (до речі, за двома першими вони й не шкодять), але... на зміну однім «варягам» прийшли інші, приблизно як такого рівня... – Валуєв, Богдан, Бездольний, Боярчинський. Мені можуть заперечити, щоб досягти мети, без приїзджих футboldistів не обйтися. Справді, це

Під час міжсезоння луганчі провели активну кампанію на трансферному ринку. Таким чином, напередодні звітного матчу в команді було відпустити д'єво новачків: Юрій Малинін, Володимир Герашенко, Роман Пасічинський, Сергій Сибірков, Олександр Покур, Гігіла Алхалі, Олександр Воеобойкін, Петрік Альбі, залежний за три години до початку зустрічі, Роман Санжар. Але колективу явно бракувало часу, що назагодіти ігрові з'язки. I, як кажуть, перші місяці виявилися глемкі. Луганчані поступилися альчевській «Сталі» – 0:1. Невдачі продовжували переслідувати команду і після 4-х тури відібрали змінну головного тренера. Замість Володимира Кобарська команду очолив Олексій Чистиков.

А наступного дня після календарного матчу десь цього туру, в котрому луганська команда залишила

поразки на своєму полі від

івано-франківського «Спартака», обов'язки головного тренера розібрали виконувати президента клубу Юрій Володимирович Оніщенко

Юрій Севастянов.

А ще через два тури головним тренером команди було призначено добре відомого нашим уболівальникам Олександра Довбія, який мав досвід, як винести команди з кризових ситуацій. І перший дімовий поєдинок «Зорі» під керівництвом нового головного тренера, коли луганська команда потрапила у досить складні турнірні становища, виявився вдалим. «Зоря» перемогла нинішнього лідера першої ліги «Закарпаття» з рахунком 1:0.

«Зоря» в 12-му ЧЕМПІОНАТІ

КУРС – НА ВИЩУ ЛІГУ?

Луганська команда має грati у елітному дівізіоні разом із Києвом, Донецьком, Дніпропетровськом, Львовом, Одесою. Це – аксіома. Але обставин так складалися тривалий час, що «Зоря» з різних причин із кожним роком котилася до підвалін українського футболу. П'ять передих років незалежного чемпіонату луганчі чіплялися за збереження прописки у вищій лізі, потім – два роки у першій. Лише в другій лізі «Зоря» була серед лідерів. Намагалася повернутися до першої ліги, але це їй не вдавалося. Перше коло засвідчило: сутився поповненням був лише Літвінов, який став країнським бомбардиром групи «В» після осінніх перегонах. Андрющенко, що членував оборону і відзначався надійністю, та Шлак, який мав великий досвід виступів у вищому дівізіоні і був корисним. Тим часом посада команду залишилася корінна луганська молодь – Лобач, Сірий, Агарков, Річкін, Коряк. Після першого кола запрошені Рябчук, Безручка та Літвінова луганські вболівальники вже не побачили (до речі, за двома першими вони й не шкодять), але... на зміну однім «варягам» прийшли інші, приблизно як такого рівня... – Валуєв, Богдан, Бездольний, Боярчинський. Мені можуть заперечити, щоб досягти мети, без приїзджих футboldistів не обйтися. Справді, це

так, але ж не в такій кількості та не такої якості. Сьогодні результат для нас – понад усе, а з чим залишимось завтра, якщо, не дай Боже, фінансування "Зорі" погіршиться? Першим, хто втече, будуть "варгі". Луганщина завжди славилася своїми вихованцями. Прізвища – Заваров, Онопко, Юран, "варгі".

Щодо рівня гри, то, на думку більшості фахівців, журналістів та уболівальників (причому не тільки місцевих), "Зоря" не виправдала надій. Від команди сподівались значно більшого – насамперед видаєння призи.

Тепер поговоримо про особистості, які зробили цей результат. Під першим номером (і не тільки на футбольці) був Дмитро Бабенко – капітан команди. Воротар грав надійно і впевнено. Правий оборонець Сергій Севостьянов був справжнім мотором команди і встигав не лише вміло діяти на своєму місці, а і допомагати партнерам у атаці. Його редії по флангу завжди були небезпечними для суперника. Центральній оборонці Андріющенко та Ардалянов зиграли на високому рівні. Перший, після повернення з великого футболу, вразив розсудливість, старанням, надійністю та розумінням ситуації, а другий вміло "підічіпув" огорхів своїх колег. Взагалі оборона "Зорі" – одна з надійніших у лізі. У півзахисті країнами були Сущко (його повернули до команди після першого кола) та Козуберіз. Слав сподівуду та молодості. Геннадій вміло керував діями партнерів, тримав усі ланцюги гри в своїх руках, а Сергій – майбутнім луганським футбольцем – відзначався нестандартними діями і аміннім взяти гру на себе. У атаці діяли Шнак та Мащенко. Перший дуже чітко відчуває ситуацію і опиняється в потрібному місці (якби не травма у першому колі, не сумніваюся, Андрій забив бы на багато більше), а Мащенко, забивши багато м'ячів, став справжнім відкриттям другого кола. Оборонці Колосніченко (на жаль, отримав у матчі з луганським "Шахтарем" важку травму) та півоборонець Баранов у потрібні моменти суттєво допомагали.

Сергій ВОЛКОВ.

"Український футбол" №102 від 26.07.2003 р.

ЗНАЙОМТЕСЬ – ТРЕНЕР ГОСТЕЙ

ДОВБІЙ Олександр Петрович

Головний тренер футбольної команди "Зоря". Народився 28 вересня 1953 року. Працював головним тренером в командах "Металіст" (Харків), "Зірка НІБАС" (Кіровоград), "Ворсекла" (Полтава), "Нафтovic" (Охтирка), "Спартак" (Суми); "Анжи" (Махачкала), "Сокіл" (Саратов). В "Нафтovicу" працював в 1996 – 1997 роках. Під його керівництвом команда провела 54 матчі, в яких отримала 27 перемог, 13 із них зіграла вничію і 14 програла. Різниця забитих і пропущених м'ячів в цих матчах 76-45+31.

В 1971 – 1983 рр. – грав в командах майстрів: "Локомотив" (Херсон), "Фрунзенець" (Суми), СКА (Київ), "Чорнівіць" (Одеса), "Металіст" (Харків). В 1983 році грав за "Нафтovic", який тоді виступав серед команд колективів фізкультури. Провів в офіційних іграх 34 матчі, забив 3 голі.

СЬОГОДНІ В ЗАКЛЮЧНОМУ 17-му ТУРІ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ

146. МФК «Миколаїв» – «Закарпаття»	
147. «Дніпро-2» – ЦСКА	
148. «Арсенал» – «Полісся»	
149. «Нафтovic» – «Зоря»	
150. «Сталь» – «Спартак» С	
151. «Система-Борекс» – «Металіст»	
152. «Динамо-2» – «Краснів-Оболонь»	
153. «Карпати-2» – «Ніва»	

ЛЕГІОНЕР "ЗОРІ"

Патрік АГБО: "ЗА ХАРАКТЕРОМ - Я СПОКІЙНИЙ"

У цього гравця не так уж є просто складалася кар'єра. Після Нігерії Патрік переїхав до далекої країни – України. Протягом після едабільних сезонів, проведених у "Системі-Борекс", він перейшов до "Металурга" (Донецьк), де закріпітися дому не вдалося...

– Патріку, розкажіть про себе.

– Народився я 21 жовтня 1981 року в місті Кадуна. Перші удари по м'ячу робив змалечку. Потім почався в місцевій футбольній школі.

– Якою була перша професійна команда?

– "Сєбл" – за неї я почав грати з дев'яті років. Щоправда, не завжди сприймав якщо говорив наставник на тренуваннях. Аби вдосконалювати майстерність, часто залишався після тренувань та додатково працював над технікою.

– Де грав потім?

– "Сєбл" – моя перша і остання команда в Нігерії. У 18 років поїхав працевлаштовуватися далі від Батьківщини. Спершу на такій крок було важко наважитися, адже моя сім'я та друзі залишилися вдома. Але я все ж вчинив це.

– Патріку, ти працював під орудою одного із найавторитетніших тренерів сучасності – Семена Алтмана. Які враження залишилися від співпраці з ним?

– Альтмана я вважаю справжнім професіоналом. Він багато зробив задля того, щоб я став таким як нині. Іому, напевне, буде вічний усі життя.

– Нині ти грасиш в "Зорі". Що скажеш про команду, атмосферу, яка там панує?

– Колектив наш дуже дружний, справжні однодумці. Мені тут все до вподобі.

– Сидін, що це тимчасово і результату не забиряється.

– З ким товарищусь?

– Ми всі дружи. Але найкращий мій товарищ – Володимир Остроушко, який грас в "НафкомАкадемії". Незважаючи на відстань, ми все ж знаходимо час для спілкування.

– На який термін розрахована твоя угодя з луганським?

– До кінця року я в оренді. Правда, на мене володіє "Металург". Що буде далі, не знаю. Напевно, все вирішиться на обопільній зустрічі з керівництвом.

– Патріку, як проводив вільний час?

– Рів у тім, що його замало. Коли випадає вільний від тренувань час, люблю проводити його як ханою дівочінко. Приємно посидіти з нею за філіжанкою кави в кав'яні, також відвідуємо дискотеки.

– Розкажи про свою сім'ю.

– Батько – Антон, мати – Катрін. Народився я у бідній сім'ї. Згодом я зрозумів, що на хліб буду заробляти футболом. Окрім мене, батьки мають ще чотирьох синів і три доньки.

– Патріку, який чемпіонат тобі до вподобі?

– Подобається італійська та іспанська першості. Вони високого рівня. Команди упродовж матчів

борються з першої і до останньої хвилини.

– Маєш кумира?

– Патріку, як діс на полі Неста, імпонує рівень його гри. Він справді супергравець.

– Патріку, у тебе є вища освіта?

– Ні. Я закінчив лише школу в Кадуні. Хоча незабаром збиратиму продовжити навчання. На цьому наполягає моя дівочінка. Правда, куди вступати поки не вирішив.

– Який маєш характер?

– Спокійний і врівноважений. Навіть під час матчів я намагаюся тримати себе в руках.

– Які ще види спорту тобі до вподобі?

– Баскетбол, теніс.

– Загалом, люблю всі контактні ігри з м'ячем.

– Патріку, які побажаш читачам?

– Потрібно сподіватися лише на краще. Мати в житті мету, до якої йти, – і нехай вона здійсниться.

На футбольному полі завжди підтримувати своїх улюблених команди, адже їм це так потрібно...

Олеся МОСКВИНА.

"Український футбол" №163 від 12.11.2003 р.